

Гизливъ *пр.* кокетливый: Той бѣше отъ тѣхъ млади, кои пове-
че глѣдахъ и търсихъ гиздави, гизливи и приказливи моми, а не жена
съ истинна сърдечна добрина. *Зк. 108.*

Гино *имя соб. муж.* Посвѣршилъ съ Гино Арнауце. *М. 91.*

Гинамъ *м. дл.* сгибаю, расправляю (*син.* сгъвамъ): Брала е
мома зеленъ бр'шлѣнъ, Денъ гъ е брала, денъ гинала, Денъ гъ е кят-
ки навивала. *В. 151.*

Гинъ *м. дл.* 1) гибну. **Гинение** *с. с.* тлѣніе: А мажскы-ты
(*неперуды*) да ся върлятъ въ вода, дѣто полесно гынѣтъ. *Л. Д. 1874*
р. 201. Видѣхъ, че надѣждитъ на живота ми гинатъ (*in den Grund*
sinken). *Рш. 71.* Човѣкъ гине въ калта (*gährt wider zusammen in*
Morast). *ib. 83.* 2) тлѣю, чахну: Азотѣтъ се съединява съ другите
тѣла само тогава, когато тне захващатъ да свѣршватъ своето гине-
ние. *З. 24.* Най-много азотисти съединения пропсхождатъ въ онова
време, когато гинятъ органическите тѣла. *ib.* Той гиняше както
едно цвѣтѣе (*il périssait*). *Т. 107.* Дѣто той при-живѣ гине. *Рш. 6.*

Гиритъ* (*guirid. Crète ou Candie*) о-въ Критъ; присоединеніемъ
его имени характеризуются его продукты: Твой-те рѣче два калупа,—
гиритъ сапунъ. *М. 501.* Хаджи Михаль быде изпроводенъ въ островъ
кандіѣ (Гиритъ) съ 400 момцы за да подигни на уражіе тамошнія
Гръцы противъ Турско. *Гн. 231.*

Глава *с. ж.* **Главица** *ум.* 1) голова: Една стомна со седумъ
дупки, тури вода не течить (глава) *М. р. 531 (лат.)* Седумъ дупки
въ една грутка (глава). *ib.* Всѣка глава свой умъ носи. *Ч. 137.* Си
го (*венеца*) кладе на главица, Си отиде на водица. *М. р. 537.* Доде
му глава юзеха, Деветъ кѣлѣче строшиха, Съ десета глава осекле, Та
жъ си въ Черпанъ занеле, на чаршія-та поболе. Друму помина бабич-
ка, Па на главица думаше: „Милата баби косица! И него майка гле-
дала“. *М. 149.* Въ заклѣтіи, произносимомъ попомъ Николою: „Ей та
царю ле честити! Е'ми глава, е'ти сабли! Азе три дни да попувамъ,
А ти три дни да царувашъ“. *М. 63.* „Я си ми подай главица, Да не
крѣвава душеци.“—„Не дей ми зима главица“. *ib. 153.* Тръгнал ми
свети Георги... В срѣща иде сура ламя,—със три глави. *Д. 14; 1.*
6—7. Пѣстра зѣмля усорлица със двѣ глави. *ib. 50, 4—5.* Отрѣза му
руса глава Руса глава отъ рамене. *ib. 40, 114—115.* Вечеръ-та азъ си
легнахъ спокойно въ юрганя съ спокойна главица. *Л. Д. 1875 р. 136.*
Въ Европа главна-та размириа глава е папата. *ib. р. 4.* Примѣни-
тельно къ понятію о неурядицѣ, въ локуциѣ: Въ училище-то трѣбва да
ся пази строго на естественъ рядъ, а не да ся кара едно за кракъ,